

[Justitsministeren]

Supplerende svar (18/2 94):

Justitsministeren (Erling Olsen):

Det fremgår af spørgsmålets begrundelse, at der med spørgsmålet blandt andet sigtes til en sag fra Falster, hvor 3 planlagte bryllupper med thailandske kvinder blev aflyst.

Justitsministeriet har i anledning af spørgsmålet indhentet en redegørelse fra borgmesteren i Sydfalster Kommune og politimesteren i Nykøbing Falster.

Borgmesteren har blandt andet oplyst, at han har nægtet at vie tre par, da en undersøgelse foretaget af politiet viste, at de tre thailandske kvinder ifølge deres egen forklaring var rejst til Danmark for at holde ferie. De var ikke klar over, at de skulle giftes, og de kendte ikke de mænd, som de skulle giftes med.

Politimesteren i Nykøbing Falster har blandt andet meddelt, at han har underrettet politimyndighederne i Tyskland om sagerne, idet det tyske politi vil iværksætte en strafferetlig undersøgelse.

Jeg kan oplyse, at jeg på baggrund blandt andet af de nævnte sager vil rette henvendelse til de tyske myndigheder og til myndighederne i Thailand med henblik på, at det nærmere kan belyses, hvilke erfaringer man i disse lande har med ægteskaber af denne art, og hvordan vi fra dansk side bedst kan bidrage til at løse eventuelle problemer.

Spm. nr. S 703

Til *justitsministeren* (11/2 94) af:

Svend Erik Hovmand (V):

»Hvad agter ministeren at foretage sig for at imødekomme behovet for fængselskapacitet ved anbringelse af varetægtsfanger?«

Begrundelse

Politiet i det østdanske område har gennem flere eksempler i dagspressen kunnet påvise en alvorlig mangel på fængselskapacitet.

Senest fremgik det af tv den 10. februar d.å., at politiet i Nykøbing Falster har haft en række eksempler på alvorlige konsekvenser af manglende kapacitet for varetægtsfanger – stridende imod de almindelige retsprincipper.

Svar (18/2 94):

Justitsministeren (Erling Olsen):

Varetægtsarrestanter anbringes i arresthuse-

ne eller Københavns Fængsler, hvor der tilsammen er 1.591 pladser. I 1993 var der i gennemsnit 786 varetægtsfængslede, og den 8. februar 1994 var der i alt 791. Mens der i enkelte arresthuse kan være problemer med at rumme det lokale varetægtsbelæg, dækker antallet af pladser således i almindelighed mere end politiets behov for at få anbragt varetægtsarrestanter.

I finansloven for 1994 er det forudsat, at kriminalforsorgens institutioner ekstraordinært udnyttes med 93 pct. mod normalt 90 pct. Hvis der kun var varetægtsfængslede i arresthusene, ville udnyttelsen af kapaciteten generelt være for lav. Derfor indkaldes personer, der er idømt kortere frihedsstraffe, normalt til afsoning i arresthuse.

I løbet af året er der nogle sæsonudsving i belægget i fængslerne og arresthusene, bl.a. fordi varetægtsbelægget traditionelt er særligt højt i februar/marts og i oktober/november.

Indkaldelserne af de domfældte på fri fod foretages af politiet eller arresthusene, der skal vurdere, hvor mange der skal indkaldes for at sikre, at det forudsatte belæg holdes. Tilgangen af afsonere er ikke nem at regulere. Hvis der f.eks. tilsiges 10 hver måned, kommer der nogle gange otte og andre gange kun to.

Pladsproblemerne i den seneste tid skyldes primært, at der er indkaldt for mange afsonere.

Kriminalforsorgen har over for mig oplyst, at man nu på ny vil indskærpe over for politikredsene og arresthusene, at der skal udvises tilbageholdenhed med indkaldelse til afsoning i de perioder af året, hvor der traditionelt er højt belæg i kriminalforsorgens institutioner.

Spm. nr. S 711

Til *sundhedsministeren* (15/2 94) af:

Birgitte Husmark (SF):

»Vil ministeren anmode formanden for Den Centrale Videnskabetiske Komité, Povl Riis, om at forklare, på hvilken måde de forhold, som han i dagbladet Politiken den 11. februar 1994 er citeret for at omtale, er dokumenteret, nemlig: hvilke fortrolige oplysninger »er lækket«, i hvor mange tilfælde og på hvilke tidspunkter, samt med hvilken begrundelse formanden opgav den af ham overvejede politimæssige efterforskning?«